

**Teatre Auditori
de Granollers**

25.05.25 — 18 h

**Un homenatge a la
música espanyola,
de Turina
a Chick Corea**

Aires mediterranis

**Amb l'Orquestra de Cambra
de Granollers**

Fitxa artística

Violí I: **Corrado Bolsi, Cristian Benito, Enric Riera, Laia Besalduch, Aleksandra Ivanovski, Natalia Brzezwska**
Violí II: **Antònia Escalas, Chus Castro, Eduard Herrero, Laura Urteaga, Isabel Archs, Pau Mercadal**
Viola: **Maria Juan, Irene Argüello, Marta Sedó, Montserrat Vallvé, Aroa García**
Violoncel: **Anna Costa, Joan Antoni Pich, Marçal Ayats, Tais Costa**
Contrabaix: **Roger Azcona, Iu Boixader**

Corrado Bolsi, director
Eulàlia Fantova, mezzosoprano

Durada: 90 minuts

Programa

JOSEP MARIA RUERA: *Meditació*
(versió per a orquestra de corda d'Eduard Herrero)

EDUARD TOLDRÀ: *Vistes al mar*

JOAQUIN TURINA: *La oración del Torero*

MIQUEL ORTEGA: *Cançons sobre poemes de García Lorca*

CHICK COREA: *Spain*
(versió per a orquestra de corda de Marçal Ayats)

Orquestra de Cambra de Granollers
Teatre Auditori de Granollers

Col·labora:

estabanell
fundació

Viu la Clàssica!

Escolta l'episodi 18 del pòdcast 'Sons en el temps': 'Mediterranis' i descobreix tot el que fem al voltant de la música clàssica!

Aires mediterranis de l'Orquestra de Cambra de Granollers ofereix un viatge per obres dels segles XX i XXI que beuen d'aquesta tradició nacionalista que es remunta a Pedrell o Falla. L'evocació del mar Mediterrani ens va molt bé per tancar temporada i començar a preparar-nos per l'estiu i agafar energies per la següent!

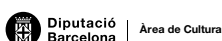
Temporada 2024—2025

 @TAGranollers
 @teatreauditori
 @teatreauditoridegranollers
 @teatreauditori

Organització i promoció:

Amb el suport de:

Del Mediterrani a l'Atlàntic

Quan els regnes europeus de l'Antic Règim es van anar convertint en estats nació, la música va esdevenir una eina més de construcció d'identitats col·lectives. Melodies populars, danses locals i mites romàntics van entrar a la sala de concerts per esdevenir *música nacional*.

Catalunya i Espanya van topar, al llarg del segle XIX i a principis del XX amb la mateixa pregunta que s'havien fet Rússia o Txèquia: Com ha de sonar el país? Durant dècades diversos compositors van explorar un pseudofolklorisme basat en grans tòpics que, malgrat això, es basava en la tradicional proximitat que hi havia hagut a la península entre la música *culta* i la *popular*, però seria Felip Pedrell (1841-1922) qui donaria una resposta ambiciosa combinant himnes, aires populars i modulacions wagnerianes: la lliçó que Pedrell va deixar als seus deixebles era beure de la terra sense oblidar la modernitat.

El concert que l'Orquestra de Cambra de Granollers proposa per tancar la seva temporada ens situa en aquest univers musical, el del nacionalisme ibèric, però ja en temps més moderns quan el missatge de Pedrell ja havia quallat. Se'ns proposarà escoltar música de Joaquín Turina (1882-1949), compositor sevillà format a París que integra melodies i ritmes tradicionals andalusos amb estructures clàssiques europees. La seva *Oración del torero*, escrita inicialment per a quartet de bandúrries i després transcrita per a corda, ens transporta a un moment íntim i espiritual de la festa taurina, més enllà del colorisme folklòric habitual.

La versió orquestral del quartet *Vistes al mar* d'Eduard Toldrà (1895-1962), figura clau del Noucentisme musical, ens mostra com aquest corrent buscava la claredat formal per expressar el lirisme mediterrani. La seva obra, inspirada en poemes de Joan Maragall, conjuga la tradició literària catalana amb una escriptura musical transparent i moderna, plena d'arpegis que evoquen la llum i el moviment del nostre mar.

Aquestes dues obres van ser escrites abans de la Guerra Civil i de la dictadura. A partir de 1939 la música d'aire ibèric va ser sovint utilitzada de forma tradicionalista i molt més unificadora. És el que li va passar al *Concierto de Aranjuez* de Joaquín Rodrigo fins que, més enllà de les fronteres ibèriques, el jazzista nord-americà Chick Corea (1941-2021), el va fer servir per escriure *Spain*, on s'integren elements del flamenc amb la improvisació pròpia del jazz i amb aires caribenys, mostrant com el nacionalisme musical pot ser també punt de partida per a noves hibridacions globals.

Finalment, la mezzosoprano Eulàlia Fantova cantarà les cançons que el compositor català Miquel Ortega (1963) ha escrit a partir de poemes de García Lorca, un autor que va saber captar l'essència popular de la tradició i crear textos d'avantguarda, evocadors i amb una gran sensibilitat.

El mosaic d'aires mediterranis i atlàntics que se'ns ofereix avui ens convida a reflexionar sobre la música com una construcció cultural, carregada de símbols i idees i que pot legitimar els discursos del poder, però també ens els pot fer qüestionar.

Oriol Padró Cirera, arxiver melòman i responsable del pòdcast *Sons en el temps*